

Príklad 1 (2+2+2+5 = 11 bodov)

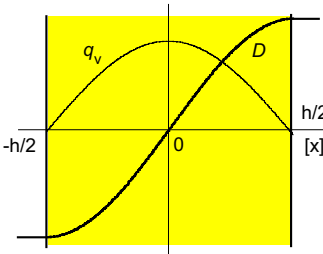
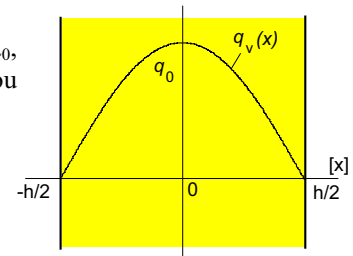
V nekonečne rozľahlej dielektrickej doske s hrúbkou h , (permitivita ϵ , permeabilita μ_0 , nulová vodivosť κ) je vnútené priestorové rozloženie voľného náboja s objemovou hustotou: $q_v(x) = q_0 \cos(\pi x/h)$.

a) **Popíšte niekoľko postupov ako možno stanoviť závislosti:**

$\varphi(x,y,z)$, $\mathbf{E}(x,y,z)$, $\mathbf{D}(x,y,z)$, v objeme dosky a v jej okolí ... (2+2+2 bodov)

b) **Riešte úlohu ľubovoľným spôsobom!** ... (5 bodov)

(Odporúčanie: pri riešení využite rovinnú symetriu konfigurácie).

Maxwellove rovnice ($\text{div } \mathbf{D} = q_v$), Gaussova veta, Poissonova rovnica - stačí určiť jednu z funkcií $\varphi(x)$, $\mathbf{E}(x)$, $\mathbf{D}(x)$. Ostatné dve určíme z nej. $\mathbf{D} = \epsilon \mathbf{E}$, $\mathbf{E} = -\text{grad } \varphi$. Riešenie: \mathbf{D} bude mať zložku len do smeru osi x a pri $x = 0$, bude $\mathbf{D} = 0$ (symetria!). Pri $|x| < h/2$: $\text{div } \mathbf{D} = dD/dx = q_0 \cos(\pi x/h) \Rightarrow D(x) = k + (hq_0/\pi) \sin(\pi x/h)$, kde $k = 0$. Pri $|x| \geq h/2$, $\text{div } \mathbf{D} = dD/dx = 0 \Rightarrow D(x) = a + bx$, kde $b = 0$, lebo (Gaussova veta) v okolí nekonečnej dosky bude mať pole \mathbf{D} (aj \mathbf{E}) konštantnú veľkosť (smer, po oboch stranách dosky, navzájom opačný). Zo spojitosti normálovej zložky \mathbf{D} (tu iná nie je) vyplýva v oboch oblastiach rovnaká hodnota: $D(h/2) = (hq_0/\pi) \sin(\pi/2) = hq_0/\pi$. Preto $a = hq_0/\pi$. Ak je permitivita dosky a okolia rôzna, pole \mathbf{E} sa bude na rozhraní ($|x| = h/2$) meniť skokom. Potenciál má pri $|x| < h/2$ taký istý priebeh ako $q_v(x)$. Pri $|x| \geq h/2$ má lineárny priebeh. Potenciál je v $|x| = h/2$ spojitý. Ak sú permitivita dosky a okolia rôzne (nespojitosť v \mathbf{E}), jeho derivácia v $|x| = h/2$ je nespojitá.

priebeh ako $q_v(x)$. Pri $|x| \geq h/2$ má lineárny priebeh. Potenciál je v $|x| = h/2$ spojitý. Ak sú permitivita dosky a okolia rôzne (nespojitosť v \mathbf{E}), jeho derivácia v $|x| = h/2$ je nespojitá.

Príklady 2 - 3

Dutým (trubkovým) vodičom s vnútorným a vonkajším polomerom ρ_1 a ρ_2 a dĺžkou $b \gg \rho_2$ preteká v čase konštantný (vírivý) prúd I vyvolaný vnútenou zmenou magnetického toku Φ cez jadro vyplňajúce dutinu vodiča. Permeabilita jadra $\mu_r \gg 1$, v ostávajúcej časti priestoru je $\mu_r = 1$. Pri riešení predpokladajte, že $b \rightarrow \infty$.

Príklad 2 (4+3+2 = 9 bodov)

Stanovte:

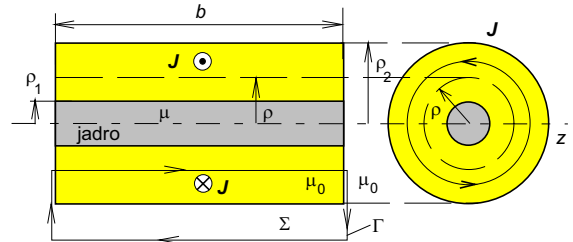
a) **prúdovú hustotu $J(\rho)$ v tele trubky** ($\rho_1 < \rho < \rho_2$) ... (4 body)

b) **Jouleove straty P v objeme trubky** (3 body)

c) **časový priebeh toku $\Phi(t)$ vnúteného do jadra s prierezom $S_0 = \pi \rho_1^2$** ... (2 body)

(Odporúčanie: uvedomte si, že indukovaný prúd je jednosmerný - využite možnosť vyjadriť vodivosť (odpor) objemového elementu trubky na základe integrálnych zákonov!)

Keďže vírivý prúd je jednosmerný (konštantný v čase), je také aj týmto prúdom vyvolané magnetické pole a príslušný magnetický tok. Pole v objeme trubky je stacionárne. Napätie indukované pozdĺž ľubovoľnej integračnej dráhy, ktorá obohráva jadro, je dané len časovou zmenou vnúteného toku - a je teda v čase konštantné, nezávisí od tvaru a rozmerov tejto dráhy. Súčasne je zrejmé, že vnútený tok (v jadre) sa mení v čase lineárne, teda: $\Phi = Ut$ (kde U - je konštanta úmernosti, lebo indukované napätie $U = d\Phi/dt$). Ak si predstavíme trubku zloženú z elementov - koaxiálnych trubíc s hrúbkou $d\rho$ - na každej z nich musí byť rovnaké (indukované) napätie U . Vodivosť jednej elementárnej trubice je: $dG = \kappa dS/(2\pi\rho)$. Prúd, ktorý tečie elementárnou trubicou je $dI = UdG$, a jeho hustota: $J = dI/dS = UdG/dS = U\kappa/(2\pi\rho)$. Jouleove straty (spôsobené jednosmerným prúdom) stanovíme integráciou ich objemovej hustoty: $JE = J^2/\kappa = U^2 \kappa/(2\pi\rho)^2$, v hraniciach od ρ_1 do ρ_2 , teda: $P = U^2 \kappa b \ln(\rho_2/\rho_1)/(2\pi)$, keď sme objemový element vyjadrili ako $dV = 2\pi\rho d\rho dz$.

Príklad 3 (4+3+4 = 11 bodov)

a) **prúdovú hustotu $J(\rho)$ v trubke** ($\rho_1 < \rho < \rho_2$) ... (4 body)

b) **intenzitu poľa $H(\rho)$ v trubke** ($\rho_1 < \rho < \rho_2$) a **mimo trubky** ($\rho > \rho_2$) ... (3 body)

c) **objemovú hustotu energie magnetického poľa v každej z troch častí priestoru** ($\rho < \rho_1$), ($\rho_1 < \rho < \rho_2$), ($\rho > \rho_2$)

... (4 body) (Odporúčanie: namiesto riešenia diferenciálnych rovníc - využite integrálny tvar zákonov, vhodná krivka Γ a plocha Σ sú vyznačené na obrázku!)

Prúd s hustotou $J = U\kappa/(2\pi\rho)$ vyvolá na polomere ρ magnetické pole ktorého intenzitu určíme zo zákona prietoku aplikovaného na dráhu Γ podľa obrázku: $bH(\rho) = b \int J d\rho$, integrujeme od ρ do ρ_2 . Na časti integračnej dráhy mimo trubky, pri $\rho > \rho_2$, je pole H nulové, lebo trubka je nekonečne dlhá a príspevky na dvoch kratších úsekoch sa navzájom kompenzujú. Pri $\rho_1 < \rho < \rho_2$, v tele trubky, je $H(\rho) = U\kappa \ln(\rho_2/\rho)/(2\pi)$. Objemová hustota energie magnetického poľa je v okolí trubky nulová, v trubke $HB/2 = \mu H^2/2$, kam za H treba dosadiť $H(\rho) = U\kappa \ln(\rho_2/\rho)/(2\pi)$. V jadre je hustota energie $HB/2 = B^2/(2\mu)$ daná rozložením hustoty toku Φ v jeho priereze - ak je tok rovnomerný, je $B = \Phi/S_0 = Ut/S_0$.

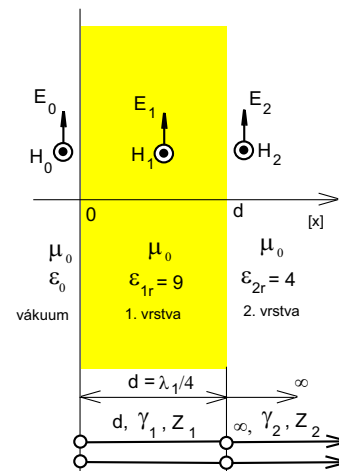
Priklady 4-5

Rovinná elektromagnetická vlna dopadá z vákuu kolmo na ideálne dvojvrstvé dielektrikum ($\kappa = 0$). Prvá vrstva, $\epsilon_{1r} = 9$, má hrúbku štvrtvlnovej dĺžky v danom prostredí ($d = \lambda_1/4$), druhá vrstva, $\epsilon_{2r} = 4$, je v smere šírenia vlny (os x) nekonečná. Premeabilita oboch vrstiev je μ_0 .

Příklad 4 (2+2+3 = 7 bodov)

Vyjadrite a vypočítajte:

- hrúbku prvej vrstvy, ak viete že $f = 100$ GHz ... (2 body)
- podiel fázorov $\mathcal{E}_1(d)/\mathcal{H}_1(d)$ na rozhraní medzi prvou a druhou vrstvou dielektrika... (2 body)
- koefficient odrazu na rozhraní medzi prvou a druhou vrstvou dielektrika ρ_{12} ... (3 body)

Prostredie, ideálne dielektrikum, je bezstratové, preto $\gamma_1 = j\alpha_1 = j\omega\sqrt{\epsilon\mu}$. Fázová konštanta $\alpha_1 = \omega\sqrt{\epsilon_{1r}}/c$, kde $c = 1/\sqrt{\epsilon_0\mu_0} = 3 \cdot 10^8$ je rýchlosť svetla vo vákuu. Potom: $d = \lambda_1/4 = (2\pi/\alpha_1)/4 = c\pi/(2\omega\sqrt{\epsilon_{1r}}) = 3 \cdot 10^8 \cdot \pi/(4\pi \cdot 10^{11} \cdot 3) = 0.25$ mm, keďže pri $f = 100$ GHz je $\omega = 2\pi f = 2\pi \cdot 10^{11}$ a $\epsilon_{1r} = 9$. Podiel fázorov $\mathcal{E}_1(d)/\mathcal{H}_1(d)$ na rozhraní medzi prvou a druhou vrstvou je daný charakteristickou impedanciou druhej vrstvy, lebo táto vrstva je nekonečná v smere šírenia $[x]$ a existuje v nej len postupná vlna. Je teda $\mathcal{E}_1(d)/\mathcal{H}_1(d) \equiv Z_2 = \sqrt{(\mu_2/\epsilon_2)} = \sqrt{(\mu_0/\epsilon_0)} \cdot 1/\sqrt{\epsilon_{2r}} = Z_0/\sqrt{\epsilon_{2r}} = Z_0/2 = 188.32\Omega$, kde $Z_0 = \sqrt{(\mu_0/\epsilon_0)} = 376.63\Omega$ je charakteristická impedancia vákuu. Koefficient odrazu $\rho_{12} = (Z_2 - Z_1)/(Z_2 + Z_1) = (1/2 - 1/3)/(1/2 + 1/3) = (3 - 2)/(3 + 2) = 1/5 = 0.2$, keďže charakteristická impedancia prvej vrstvy je $Z_1 = \sqrt{(\mu_1/\epsilon_1)} = Z_0/\sqrt{\epsilon_{1r}} = Z_0/3 = 125.54\Omega$.

Příklad 5 (5+3+3 = 11 bodov)

- podiel fázorov $\mathcal{E}_1(0)/\mathcal{H}_1(0)$ na povrchu dielektrika zo strany vákuu ... (5 bodov)
 - koefficient odrazu na rozhraní vákuum - prvá vrstva dielektrika ρ_{01} ... (3 body)
 - intenzitu E_d dopadajúcej vlny, ak sa meraním na povrchu dvojvrstvy zistilo, že $H_0(0) = 0.001$ A/m ... (3 body)
- (Odporúčania: využite analógiu s homogénnym vedením - tak, ako je naznačené v dolnej časti obrázku!)

Vstupná impedancia druhej vrstvy (podiel fázorov $\mathcal{E}_1(d)/\mathcal{H}_1(d)$ na rozhraní medzi prvou a druhou vrstvou) je $Z_{vst2} \equiv Z_2 = Z_0/2$. Vstupná impedancia prvej vrstvy (podiel fázorov $\mathcal{E}_1(0)/\mathcal{H}_1(0)$ na povrchu dielektrika zo strany vákuu) je $Z_{vst1} = Z_1(1+\rho_{12}(0))/(1-\rho_{12}(0))$. Vzťah medzi koefficientom odrazu na konci a na začiatku prvej vrstvy (stále ale v objeme prvej vrstvy) je daný vzťahom fázorov intenzity odrazenej a dopadajúcej vlny $\mathcal{E}_r, \mathcal{E}_d$ v príslušných miestach (koefficient odrazu v ľubovoľnom mieste je definovaný podielom $\rho(x) = \mathcal{E}_r(x)/\mathcal{E}_d(x)$), [vzorcie na druhej strane listu zadania]. Z koefficienta odrazu na konci $\rho_{12} \equiv \rho_{12}(d)$ vieme určiť koefficient odrazu na začiatku $\rho_{12}(0) = \rho_{12}(d)\exp(-2\gamma_1 d)$. Dosadíme $2\gamma_1 d = 2j\alpha_1 \lambda_1/4 = j\pi$, $\exp(-2\gamma_1 d) = \exp(-j\pi) = \cos\pi - j\sin\pi = -1$. Takže: $\rho_{12}(0) = -\rho_{12}(d) = -0.2$. Je teda: $\mathcal{E}_1(0)/\mathcal{H}_1(0) \equiv Z_{vst1} = Z_1(1+\rho_{12}(0))/(1-\rho_{12}(0)) = (Z_0/3)(1 - 0.2)/(1 + 0.2) = 2Z_0/9 = 83.68\Omega$. Vstupná impedancia dielektrickej dvojvrstvy (Z_{vst1}) je zakončujúcou impedanciou ľavého polpriestoru (vákuu). Preto je koefficient odrazu na rozhraní vákuum - prvá vrstva dielektrika: $\rho_{01} = (Z_{vst1} - Z_0)/(Z_{vst1} + Z_0) = (2/9 - 1)/(2/9 + 1) = (2 - 9)/(2 + 9) = 7/11 = 0.6363$. Podobne, ako v prvej vrstve dielektrika, aj v priestore pred dvojvrstvou (vo vákuu) ak bude **fázor** výslednej elektrickej vlny vyjadrený súčtom dopadajúcej a odrazenej vlny $\mathcal{E}_0(x) = \mathcal{E}_{od}(x) + \mathcal{E}_{or}(x)$, a **fázor** magnetickej vlny ich rozdielom: $\mathcal{H}_0(x) = \mathcal{H}_{od}(x) - \mathcal{H}_{or}(x)$, je charakteristická impedancia $Z_0 = \mathcal{E}_{od}(x)/\mathcal{H}_{od}(x) = \mathcal{E}_{or}(x)/\mathcal{H}_{or}(x)$. Môžeme preto (aj pri $x = 0$) písať: $\mathcal{E}_0(0) = \mathcal{E}_{od}(0) + \mathcal{E}_{or}(0) = \mathcal{E}_{od}(0)[1 + \rho_{01}] = \mathcal{E}_{od}(0)[1 + 7/11]$ a teda: $\mathcal{E}_{od}(0) = (11/18)\mathcal{E}_0(0)$. Ďalej, keďže $\rho_{01} = \mathcal{E}_{or}(0)/\mathcal{E}_{od}(0) = [Z_0\mathcal{H}_{or}(0)]/[Z_0\mathcal{H}_{od}(0)] = \mathcal{H}_{or}(0)/\mathcal{H}_{od}(0)$, máme na základe $\mathcal{H}_0(0) = \mathcal{H}_{od}(0) - \mathcal{H}_{or}(0) = \mathcal{H}_{od}(0)[1 - \rho_{01}] = \mathcal{H}_{od}(0)[1 - 7/11] = (4/11)\mathcal{H}_{od}(0)$ a je: $\mathcal{H}_{od}(0) = (11/4)\mathcal{H}_0(0)$. Intenzita (**amplitúda**) dopadajúcej vlny $H_{od}(0) = (11/4)H_0(0) = (11/4) \times 0.001$ A/m = 2.75 mA/m. **Amplitúda** dopadajúcej vlny $E_d \equiv E_{od}(0) = Z_0 H_{od}(0) = 376.63 \times 2.75$ ΩmA/m = 1.035 V/m.